



PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL.

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 15 exemplars, 2 pessets; Un número, 3 quartos. — Surt a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 3 rals trimestre; Extranjer, 1/6 —

¿A GRANS MALS...?

La patria está salvada! O sino que ho diquin tots los habitants de la culta y morigerada ciutat de Barcelona.

Deade que 'l senyor Governador ha publicat la alocució prohibint lo blasfemar en tota la provincia, que ja ningú no 's cunya de mots d' alabar los sants, encomanarse a Deu, creure al pare y la mare, fer promesses, resignarse, y arrossar sempre las espantillas.

Si senyors; la patria está salvada... y 'l dimoni está perdut.

Abont s' es vist aixó de pronunciar cosas lletjas: Perduts, bretsuls, heretes; arri allá, fora! Espanya, que sempre ha sigut modelo de castetat, pau de conciencia, venir ara á corrompes de aquesta manera? No, no, y mill cops no.

Aixó es lo que 'ns hem proposat demostrar y aixó es lo que venim á esbrinar del modo mes clar y concis, y que s' entenga.

Nos explicarem.

La blasfemia, es una malaltia tan vella com popular; res ho demostra tant com la mateixa doctrina cristiana. Aixis com los governs dictan y reforman lleys pera governar lo seu país, obligats mes per necessitat de combatre las malas costums y 's abusos que per ganas de inventarlas, donchs també 's apòstols van veures obligats á dictar ó inventar lleys, ab lo titol de cristianas, pera combatre las malas costums mundanas, y aixó sols demostra que la blasfemia es com hem dit, tan antiga com popular, puig que á la doctrina ja s' hi lleixien las paraules pecat y castich.

Podriam seguir aquest *paralellogram*, pero com que aquella época es ja remota, nos trobem en lo cas de no poder comparar la blasfemia d' allavors ab la d' ara, per no saber si es enterament igual, aixó ho dihem en sentit caotòlich, ja que 'l Governador diu que las asociaciones piadosas fan tot lo possible pera combatre y que dat lo cas de que no ho poden ferho mes que ab sas forsas morals, ell vol contribuirhi ab la forsa material.

Barcelona podrá estar enutjosa de semblants medis y aquestas asociaciones orgullosas de tel ajuda.

Lo senyor Governador després de haber dictat la alocució, debia quedar tan descansat, com Barcelona tranquilla per lo poch que l' importava, logrant no mes ferli escapar la mitja rialleta dels llabris.

Si 's segueix aquest estil ¿qué 's guanyará?

Res mes que desemboltar pessesetas del contribuyent y emboltarlas alguns que 's hi costan poch de guanyarlas.

Pero tingas en compte, que d' aixó ningú hi perdé tant com los capellans y 'l dimoni: los capellans porque com no 's dirán renechs, hi haurá gran falta de pecadors y las garitas de las iglesias quedarán completament solitarias, y 'l dimoni hi perdé per lo mateix, sols ab la petite diferencia de que com pingú 'l coneix ni va vestit de pollson; aixecará constantment las sevas manyas, fent que 's negocis vagin malament y que s' encallin tots los carros agafant á tots los renegayres per sorpresa.

Mes bosquejat 'l assumpto per termes serios, hi ha altres procediments per combatre la blasfemia, mes eficasos que no 'l que s' adopta actualment.

Perque tingas en compte que 's barcelonins no 's deixan imposar tant facilment; com lo senyor Governador ha vingut á demostrar, y per mes anuncis oficials que publiquí, no logrará mes de lo que ha lograt fins ara, que es, lo fer escapar la mitja rialleta á todas las personas coneixedoras del bon sentit y de las costums barceloninas y catalanas.

A mes d' aixó s' ha descuidat de publicar la estadística concisa de las paraulas repulsivas ó privadas, ab la tarifa que s' imposa, porque ho sino, cada dia 's trovará ab conflictes y cada dia hi haurán queixas per los abusos comesos, ja que segons diu, las multas varian de una á cinch pessetas, volguent dir que n' hi ha de mes baratas y de mes caras.

Suposat que una persona renega en lo barri primer y que després de haberlo conduhit á casa 'l arcalde, aquest, li imposa sis rals de una paraula que 'l dia avans 'l arcalde del barri segon no 'n va fer pagar mes que quatre; velshí-aquí que ja tenim armat 'l escandol del sigle y á mes d' aixó contin que 'l pollison ha de dir la paraula que ha pronunciat lo contraventor, que equival á una altra multa, y ara afeixen lo monopoli d' aquests diners, que molts de las vegadas no arriarán á son destino, so pena de fer uns llibres talonarís com á especie de sales que acreditin lo cobro y 'l pago, que es com si diguessim ¡un enredo!

Fins aquí 'l mal; are 'l remey.

Si en comptes de publicar bandos prohibint la blasfemia, se publicassin manans terminament anar á estudi; á tots los fills de mare, ó be crear escolas laicas, ja que aquestas son las que ofereixen mes bonas condicions, dat que no imponent doctrinas, si be no 's conseguiria combatre la blasfemia ara desseguida (com tampoch se logrará) en cambi, la generació vinenta ja 'n estaria corretida.

Si en comptes de curyarse dels drets individuals, vigilessin per la seguritat pública, s' es-

salviarian de denunciar l' intermedi de sis á vuyt robos diaris que corresponen á la ciutat de Barcelona, y no 's comerian crims com los del carrer de Moncada.

Si en comptes de tolerar lo joch prohibit, que tants estragos fa á la societat, baix la condició de pagar set cents duros diaris, després d' haberne demanat nou cents y que per no poguerhi salvar los jugadors havian deixat 'l ofici, decisió mes lloable y humanitaria, que la de fer la rebalta de doscents duros, porque continuá lo vici, s' economisarian molts y molts disgustos en lo seno de moltas familias honradas, que de 'n pas en pas, s' acostan al precipici, hasta que inevitablement s' estrellan, acabant mes de quatre cops ab suicidis ó prestiris á confondre ab la xusma.

Afegim á tot aixó una bona regla de higiene; mes constancia en los assumptos juridics; corretgir la mala administració; dar mes *Libertat* als ideals propis; conservar la *Fraternitat* del poble; exercir ab mes *Legalitat* los drets públics y no oprimirlos per miras propias yheguit ab tota regla una *Justicia* de bona *Lley*, allavors si que aplaudiriam ab verdader entusiasme al nou Governador porque demostraria ser bon coneixedor de las causas, dat que corretjiria las mes trascendentalissimas, que son las quinas afectan mes á la *Moralitat*.

Cuydis de corretgir las grans faltas, y aixó, donant llum, lo poble s' encarregará de corretgir las altres.

O sino, mentres s' observj aqueixa conducta de tolerar las grans y castigar las petites, lo poble aprendrá sempre lo vice-versa, y com se 'l tractará de petit, quan se 'l imposi una multa, sempre tindrà 'l dret de dir:

—No vull pagar ni pagaré; del modo que se 'n tracta, puch pecar impunement, com los que no arriban á us de rahó.

ARNAU

Genís 4 de Maig de 1885

LA OPINIÓ

ARTICLET BRIGAT Á QUATRE DEMÒCRATAS DE BOQUILLA

Tothom pensa de la manera que li sembla; tant si pensa be com malament, un se creu sempre anar acertat y d' aquí se origina la opinió de cada qual, motivadora de las divergencias de parers que trastornan la tranquilidat y pau d' aquesta vall de... llágrimas.

Y desgraciadament ha d' esser aixis per forsa: lo qui pensa malament ha de ser contrariat pel

que pensa be, y l' que pensa be necessita a'n aquell que no pensa com cal pera ferli veure com ha de ferho pera pensar be: si tots pensessim de la mateixa manera no sabriam may si pensém be ó malament, perque 'ns faltaria model.

—Ah... si tots pensessim com jo!— sento dir moltes vegades a molts homes enorgullits de sa opinió. Y jo dich:—Si qu' estariam ben frescos! Es clà, si tots fossim de un sol modo de pensar, ¿ahont fora la opinió?

Existeixen, baix la meu modo d' entendre, tres classes d' opinió: la primera es filla del ratiocini, la segona naix de la passió, y la última té son origen en la presunció: la primera es la opinió sensata, mereixedora del respecte de las opinions contraries para estar basada en una convicció: la següent rebalta la dignitat de qui la sustenta, y l' altra... ni val la pena de judicarla, perque no té solta.

Siga la opinió que 's vulga, mentres siga ben franca, es digna de consideració.

Deuria esser comparada la opinió ab lo guia que conduheix al viatger perdut per un terrenne crusat per multitud de camins: deuria esser lo not que indiqués al mortal lo sender mes recte pera arribar al bell cim de las grans ideas y avuy, salvo raras excepcions, no es altra cosa que l' instrument veniatu d' imaginacions exaltadas y follas que 's lliensan al abim de preocupacions fatals é infundadas.

Que per ventura 's contarian tants cassos de revolucions frustradas si no existís lo microbi destructor de la traydoria? No es deguda, per exemple, la fatal situació de nostra esclava Espanya a la poca formalitat de quatre opinions contra milions de resolucions irrevocables?... Si la opinió de cadascú fos la redactora dels arguments y confesoesim tots, sens faltarne un, lo que 'ns dicta la conciencia... no hauria ja triomfat la Libertat tan somiada?

La opinió sempre ha servit de arquebota de sos pensaments y la rebaisan ignominiosament de qualitat, convertintla finalment en prostituta com a premi d' impurs serveys.

Jo voldria trobar un home que no fundés la opinió en sas miras particulars, pera poguer jo formar imparcialment un just criteri.

Ningú negarme pot que avuy dia las creencias de cada hu (generalment parlant) están en relació inversa de sa opinió.

Desde l' vassall al noble deduheixen sos propòsits dels resultats futurs; sacrifican son honor en lo retule de sa reputació; amagan los actes en las tenebras de la murmuració; amotilan lo carácter a las circunstancias y disfressen sas teorías ab arguments lògichs tan sols en apariéncia.

Seguint aquest rumbo, arribará la pura opinió a quedar anulada, y vindrá a sustituir-la la comeniciencia.

Si las obras fossen dirigidas per una reflexionada serie d' opinions independents de tot calcul mesquí y egoista, regnarian las confianças y lluhirian las voluntats avuy foscas y esclavadas: d' aquest modo 'ns veuriam lliures de aquesta munió de preocupacions tútils; acabarian las ambicions, poderosos obstacles de la opinió, y acabariam per entendrens.

Ara, si volém anar segurs en lo concepte de opinions, hem de partir del principi aquell de seguir la corrent; compendre lo verdader sentit de la cosa tergiversantlo é interpretant detingudament lo text adulterat del parer que formulí qualsevol quidam, tant si pretén confesarnos a sa manera la opinió que sustenta, com si vol donar al que l' escolta consells modelats a la propia; perque en un altre cas l' impulsa l' móvil de tafanejar ó escudriñar la convicció d' aquell a fi de donarli a compendre acabat que opinan del mateix modo.

Per acabar; pochos opinan conforme 's dicta sa opinió; y aquell que la declara ab franquesa y l' cor a la ma, segons la opinió dels demés, es un tonto y un sabatassas.

—Oy, faróteros demócratas de boquilla!
PEPEY DEL CARRIL.

BARCELONA

COSAS QUE PASSAN

(Tot passejant)
—¿Ahont va per qui, don Climent?
He surtit a pendre l' sol.

—Jo també. —Donchs dem un vul si es que ho té per convenient.
—Home, favor me fetx, perque axia, potser vosté sabra dirme qué ve a se l' edifici aquell d' alia.
—Aquell qu' encara estáo fent!
—Si senyor, aquell mateix.
—Home, ¿donchs que no ho coneix?
Es un magnífich convent.
—Y aquella obra del coster, ¿qué será? veig que 's comença.
—Y donchs, ¿qué no s' ho pensa?
—Alguna iglesia! —Encertat.

—(Quin luxe! pedra ab grabats, gran mosaic a la fetsada! Aquella obra molt m' agrada.
—Es fetx de carides.
—(De cristial! ¿Com s' entén, si es obra de molts diners propis sols per un monaqué?
—No senyor, si es convent.
—(Altra convent! —Si senyor, ¿per qué fa tan mala cara!
—Perque estava pensant en nostra fabricació.
A cada pas un convent y una fabrica parada, es cosa que no m' agrada. Andm mal, molt malament.
—No sé per qué.
—(La veurá vosté, com jo, si té elat, la joventut ben passa, jovent no 'ns podien tornar, puig recular no podém trenta anys que tenim de mes. Donchs Barcelona igual es! Per mes que aqués veig fent de convents una gran tropa, ab l' idea de tornar a aquells temps que van passar en que 'ns donavan la sopa, no podrán de cap manera conseguirme lo seu fi, y si no proban, hi haurá aquí molta molta polsqueria, puig aquells temps han passat, y ja avuy a ningú plaú de lloure tornar a esclau.
Y encara que avuy ningú s'ha la veu, si loct tent al lío se va buriant, s' enfadará, d' seguí, y si senyor no s' podrá aguantarlo un lui moment. Per lo dich 'ndem malament, lo passat, no pot tornar.

(En las plaxas de venda)
—Avuy la cara s' ha pujat y molt mes se puiera.
—Demá puieran lo pa, y l' oli demá passat.
—No 'n daria un torment, si sent cre, tot fos ben bo. No senyors, no, tot d' avuy com nos car, molt mes dolent.

(Per tot arreu)
—Paga per alio y avuy, paga per alio y per qui.
—Paga per qui y alio, y paga per alio y alio.
—Y a tal punt se arribará si d' aquest modo seguim, y d' un sol cop no 'n surtim, que 's pagará... per pagá.

LL. MILLÉ



Invitats per la directora general, lo dissipat passat assistirem a la inauguració de la Academia de Ciencias, Arts y Oñcis pera la dona, establerta en lo quart pis del n.º 10 de la rambla de Canaletas.

Bastanta solemnitat va donarse al acte, al que assistiren pocas autoritats, escusantse casi totas, ja ho crech, vigilia d' eleccions! y sent la majoria de la concurréncia del sexo femení, abundanhi l' luxu.

Se llegiren varios discursos per senyoras y senyoretas, en tots los quals se parlava de adelanto, civilisació, progrès, ciencias, etc., etc., pero que en la major part d' ells se queya en la ridiculesa de volguer agermanar aquestas cosas ab la religió y ab lo cristianisme.

En Pitarrá, únich home que parli, estigüe verament oportú, per mes que creyém que poch

li deuria agrahir son treball bona part de la concurréncia en lo fons de son cor, a pesar de que va aplaudirlo.

Bo, molt bo. es que la dona tendeix a illustrarse, pero si no sab escullir altre camí que la rutina, y domina determinada classe en la naixenta Academia, los miracles que fassi ja me 's poden plantar al clatell.

Segons nostre humil parer per lo que en tal dia sentirem, aquella corporació camina mes a ser ab lo temps una sucursal de rectorías que una institució liberal, com per alguns antecedents de sa fundadora podiam haberhorno pogut creure a primera vista.

(Qué deu tenir lo govern ab los carrabiners: De Malaga diuhen que han sigut declarats de reemplax tots los jetses y oficials d' aquella comandancia, y de molts altres punts d' Espanya també se indica que 's carrabiners donan un mal de cor del diaontre a la situació.

Com los carrabiners tenen fama de liberals, y ja van sublevarse l' any passat quan lo de la Seu...

Los pobrets conservadors ja casi be no guanyan pera sustos.

Sembla que torna a guanyar un rich de terreno la idea de que Inglaterra y Russia no arribarán a la guerra.

Son tants los desitjos generals de pau per part dels pobles, que fins lo tirá de Russia comença a voler posar los peus plans.

—No fos cas, deu pensar, que mentres jo vulgui fer una bona basa a l' Asia, aquí a casa me cantin las quaranta.

Y 's nihilistas, mentres tant, ja fa temps que van guardantse tres reys y l' as de trunfo.

¡Ay del dia que fassin tuts!

Se queixan ab molta rahó los habitants de Sant Joan Lesfons de no tenir un busó en tot lo poble per tirar las cartas, tenintse d' anar a portarlas a una casa de fora la població.

Aixó será que al arcaide no deu semblarli be que s' entretindan los administrats escrivint, y deu pensar que quantas mes dificultats los hi posi menos farán corre la ploma.

Vejí, home, si de una vegada ho caban de decidir alló de posar un busó en punt centrích del poble.

Ni que 's tractés de la obra de la Seu ó de la cansó del enfadós.

Per fer efecte en las eleccions, tampoch lo govern s' ha descuydat de fer corre que 's conspirava.

Pero ningú n' ha fet cas. Als conservadors ja 's va passant lo mateix que al pastor del quento, que tant va cridar ¡al llop! ¡al llop! sense haberlo vist, que 'l dia que va venrel y cridá demanant ajuda de tanta veras, ningú va ferne cas, y l' llop se li menjá las ovelas.

Y que 'm sembla que no n' hi ha per gayre de que 's conservadors s' esgargamelin cridant inútilment ajuda, com lo pastor del quento.

Ja ho sentirem a dir.

Diuhen de Madrid que 'l secretari del govern civil ha cridat a son despaig a tots los empleats qu' están baix sas ordres, y 's ha recomanat la candidatura ministerial ab la següent indirecta:

—O l' vot ó la cessantia.

Aixís m' agradan las cosas: claras. Encara que, després de confessar lo ministre de la Gobernació en plenas Corts que es cosa natural y regular lo fer votar la candidatura oficial, ja res té d' asombrarnos.

Lo estrany fora que las cosas se fessin tal y com deuriem ferse.

Los conservadors de Huesca han anat al re-
trahiment en aquestas eleccions.

Serán los únichs de la classe que haurán demostrat tenir decencia.

En Saganta en lo Congrès ha deixat un drap brut a n' en Romero Robledo, per lo que se refereix a fer tramportas d' eleccions.

—Qui es que no comprén la justa indignació d' en Saganta en aquest assumpto?
Avans era ell lo non plus ultra del art de fer

eleccions, y ara son deixible en Romeret ja me l'ha eclipsat.
 Efectivament n'hi ha pera donarse a tots los dimonis.
 Y fins als conservadors.
 Sempre que fos ab la condició precisa de que seria perpetuament president del consell de ministres.

En un collegi del ensanche.
 —Vengo a votar.
 —¿Cómo se diu?
 —Fulano de Tal.
 —Y ahont viuj?
 —En la calle Tal, número Tantos, piso segundo.
 —Y escolliu: ¿a qui l' paga l' lloguer del tal pis?
 —Tomat al amo de la casa.
 —Com l' amo de la casa soch jo y a vosté no l' conech...
 —¿Diantre! Pues hágase cárrech que soy una persona manada...
 —Y per aixó ve a votar?
 —Si señor, so pena de perder el empleo.
 —Y si ara l' feig agafar?
 —Hombre no, que soy un padre de familia, además, ahora voy a dirlos que ya no quiero votar mes, pues lo he fet mas de doce vegadas.
 Y girant cua ben depressa, se n' aná tot escorregut.

En Pi Margall ha fet un notable discurs devant dels electors del districte del Hospital de Madrid.
 Y dihéim notable, per que parlá de lo que mes nos cou la llaga avuy.
 Del clero y de la centralisació.
 Als quals posá en Pi, sobretot als jesuitas, que no hi había per ahont agalaros.
 Com que tots ells son una asquerosa porqueria.
 Lo veterano de la federal lográ entusiasmar a son auditori, á pesar de lo difícil que ja comensan á ser aquestas cosas.

A Valencia han celebrat una funció religiosa tocant pe 'ls carrers La Marsellesa y l' Himne de Riego.
 No en va estém en periodo de barretas.
 ¿Ni la coalició electoral?

Per Barcelona s' han descubert aquestos dias varios Gutierrez disdresats de persona que votavan ab noms de gent morta.
 Lo que som a Espanya.
 En vida no 'ns donan vot, y en cambi 'na fan votar quan som morts.
 Igual que als grans homes, que en vida ningú se 'n recorda, y sols quan son morts se 'ls alaba.

A Málaga ha guanyat lo govern las eleccions en tota la línea.
 ¿Saben cómo?
 Molt senzill.
 Baldant uns quants electors al primer dia.
 Lo sistema acredita la marca.
 Conservadorisme pur.

A Tarragona y a Tortosa no han anat a votar las oposicions.
 Tenian por de la adopció del sistema aplicat a Malaga.
 Y no tenian prou árnica pera exercir lo dret electoral.

La Renaixensa diu que á Granada una dona ha parit set gossos, per qual motiu son marit s' ha separat d' ella.
 Pero senyora Patum, ¿també vol contarnos las noticias á lo andalús?
 Mire que si les ninetes ho sabessen...

Al coneixe 'l resultat de las eleccions de mezas á Madrid, se assegura que en Romero volia dimitir.
 Y ara, que ja sab que ha perdut casi per tota Espanya, no dimiteix.
 ¿Esperará que l' dimiteixin?
 Miris que si te de ferho 'l poble, ja cal que 's posi las mans al trasero.
 Rebrá tal puntada de peu...

En aquest número habém suprimit la secció habitual de *Mal temps* pera parlar d' eleccions.
 En lo número proxím continuarem lo *quitamanchas* de sotanas.

NOCTURNO

Llengua con l' ancelleta
 que pe l' mirá del bosc frondós
 emporosa esten las alas
 empujant llarch y llan vol
 que si 's para entra l' boscacat,
 després entra 'ls bonaquillos
 de la apurada pinada
 trajectan sens cap entén,
 y otra volta vola y passa
 de l' un á l' altre lentó
 sensa may trahar casacat,
 sense may buscar repós...
 així mateix la veig veure
 un vespre á dos quarte de nou
 passar por carrers y places,
 travessias y carrions
 per colombrar las suspensas
 y tan si ara cía com loch,
 fina que al fi va deturar
 en un ríloch carteret,
 y llanant á una ancleteta
 que llanava mel olor,
 va dir: *¡Pulito, Pulito,*
 que vivo al segundo piso
 y me llaman la Leonor.

E. DAURA

ELECCIONS

Graves, gravísimas, pero afortunadamente contra 'ls conservadors, son las noticias que scriban de tota Espanya del resultat de las eleccions.

Generalment á tot arréu ahont las oposicions han anar á votar, ha perdut lo govern, accentuante mes aquesta derrota en las poblacions d' importancia y en las capitals de provincia.

A Girona y á Huesca tal ha sigut la victoria deis coaligats, que 'ls partidaris del govern no han pogut treure ni un sol candidat triuntant.

D' aquestes fetes en Romero Robledo pert la reputació d' *eleccionista*.
 Y tota la fama tornarà á n' en Sagasta.
 Que se l' ha ben guanyada.
 No ha volgut que son deixible li passés la mà per la cara.
 Y ho ha lograt.

A Barcelona la oposició ha tret catorze regidors, onze los ministerials y dos los anomenats independents.

La victoria no ha sigut molt notable, pero ha sigut per las oposicions.
 A Reus han sortit casi tots d' oposició, á pesar d' abstenirse de votar los federales.

Si aquestes votan, es segur que á la ciutat de en Prim no treu ni un sol candidat lo govern.
 A Lleyda, Sevilla y Valencia, també han guanyat las oposicions per gran majoria.
 Y en casi todas las poblacions d' importancia ahont hi ha hagut lluyta, lo govern ha quedat derrotat.

Pero la grossa ha sigut á Madrid.
 Allí estava reconcentrada la lluyta, y allí era ahont verdaderament se li había donat proporcions gegantinas per uns y altres.

Lo caràcter de la coalició madrilenya tenia alta significació política, y en Romero y en Sagasta, deixible y mestre en porquerias electorals, habían jurat que cada hu d' ells ne sortiria ab la seva.

No obstant, lo mestre ha guanyat la partida.
 Al fi era l' mestre.
 Prou s' han fet porquerias gubernamentals á Madrid.

Pero entre la vigilanciá d' en Sagasta, que coneix lo panyo, y las promesas que ha fet per quan pujés, en Romero s' ha quedat com una coca.

De vint candidats presentats per la oposició, n' han guanyat dinou.

No mes ha perdut que l' senyor Montero Rios en lo districte del Palau.
 Y es que allí, entre ls empleats de la casa vuy quartos y miris, los del Senat, ministeri de Marina, Consell d' Estat, Ajuntament, Govern civil, preso Modelo, cuartel d' alabarders, casa de Camp, Moncloa y altres centros oficials, que votan sempre pe 'ls que gobernan, es impossi-

ble la contraresta de tals foras pe 'ls restants electors *liures*.

De modo que l' govern ha tret á Madrid un regidor ab majoria y cinch de las minorias reservadas á las oposicions, per dinou de majorias que n' han tret los coaligats.

En votis, la coalició n' ha obtingut uns 5 000 mes que l' govern.

Quina trascendencia té l' resultat d' aquestas eleccions?

En primer lloch, lo ministre de la Gobernació té de plegar lo ram.

Y com en Cánovas no li deixa plegar, lo natural fora que 'ls conservadors s' ensorressin per sempre mes.

Pero no olvidém qu' Espanya es lo país dels vice-vernas.

Precisament ja van pujar los conservadors quan tothom se creya que estavan mes lluny que may del poder.

Y per las mateixas rasons, avuy que tothom los veu cayguts també es fácil que continuin gobernant com si tal cosa.

Entretant los gobernadors, cumplint ordres del ministeri, tan desmentir los rumors que corren de crisis.

Aixó es lo que conve.

Ja veurán ahont anirem á parat, si á pesar de la victoria de la coalició los liberals monárquichs no poden pescar lo poder.

L' siluivament del poder deis unionistas en 1868, porta la Revolució de Setembre.

Donchs la conseqüencia ja la pot treure l' lector.

Que si la tregues jo, fora fácil que l' fiscal hi tingues que veure.

PENSAMENTS

Atans lo creya que la perula *microscopi* volia dir alguna cosa. Deada que 'l *microscopi* n' ha ensenyat un món en cada gota d' aygua, y no ve creant en cada instant, la crech tan relativa com la ciencia deis que may han mirat ab *microscopi*.

Hi han homets que deshonran.

Junter ciencia y religió es com volguer barrejar l' oli ab l' aygua y mit calors, es impoent pera lograrho: la ciencia, com l' oli, sempre surt.

La idea es la mach del cos Humanitat.

L' home hi es totas vegadas com llengua sua parlar.

Si l' amor es un llas magnífich que 'ns unta á un altre ser com un metall se lliga ab un altre metall, la dualisme en amor es un absurdó: no 's pot dividir un llas en parts iguals sense defecto.

ACASTO



MUDANSA

Tinch un gros tot dintre del tot, y un tot ab tot com lo meu tot. Un pescat.

XARADA

Pocas hu dijos hi ha al hivern, pero al jellu per tot n' es plé. La tres girada dona aliment, y aixó qu' es liquit blanc com la neu; lletra alguna sense dalfin n' es, y lo meu tot ab gust se deu.

LI. MILLS

SOLUCIONS

¡ LAS CATORNAS DEL SÚPERO PARAT
 XARADA: — Tu-do-ce.

ESCENAS ÍNTIMAS



—Es precis, germana, que deixeu lo vostre marit, si se empenya en ser liberal i en voler anar a bastonejar los del Rosari de la Aurora.

—Y cómo vol que ho fassi ja sense marit?

—No tingas por, que no t' faltará res de tot lo que ell puga donarte. Jo t' protegiré contra 'l teu heretjic marit. Vins a casa y serás la *major-dona*.



—Filla, si vols salvar la teva ànima, es precis que entrís al servey de Deu.

—¡Pero si 'l pare diu que primer me matará avans que deixarme fer monial!

—Déixal dir, Deu es lo primer. Aquesta nit, quan tots dormin, fuges de casa. Jo t' esperaré al carrer; vindrás ab mi, me farás de nevoda, y 'l demés ja ho anirás veyent.



—Mira, Mónica, si algun cop no t' confessas ab mi, para compte a parlar de certs pecats, que ja sabs que ningú mes que jo te 'ls té d' absoldre.

—Molt be diu.



—¡Pare Anton, pare Anton! ¡deixins besar la mà!

—Teniu, fills meus, teniu.

—¡Ay Senyor! y com hi disfruta 'l bon home al dirlos VELLs MEUS! ¡Es tan natural! La sanch may se torna aygua.